

[Justitsministeren.]

særlig udlændingeklub. Som yderligere fordel ved en anbringelse i statsfængslet i Vridsløselille kan jeg endelig nævne, at der herigennem er sikret en nemmere adgang til kontakt med de udenlandske repræsentanter her i landet.

Det er således rigtigt, at udlændinge i vidt omfang anbringes i statsfængslet i Vridsløselille, men som det fremgår af det, jeg lige har anført, sker anbringelsen dér i de pågældendes egen interesse. Jeg må derfor afvise, at der foreligger nogen form for diskrimination.

Jeg må ligeledes afvise, at der eksisterer et egentligt modsætningsforhold mellem de danske og de udenlandske indsatte, og at dette bl. a. skulle have sammenhæng med den store tilgang af udenlandske indsatte. Statsfængslet i Vridsløselille har plads til 270 indsatte og har for tiden et belæg på ca. 265. Af disse er ca. 60 udenlandske statsborgere.

Skovmand: Jeg siger tak til ministeren for svaret.

Der er ting i ministerens svar, som jeg må indrømme at jeg ikke har været klar over før, bl. a. hensynet til at have et fængsel, der ligger i forholdsvis nærhed af de pågældende fangers nationale repræsentanter, og ligeledes spørgsmålet om, hvorvidt udenlandske fanger skulle udvises efter løsladelsen. Jeg vil dog i hvert fald foreslå ministeren, at han prøver at undersøge mulighederne for i hvert tilfælde, at det størst mulige antal udlændinge, nemlig dem med de mindste forseelser, slipper for at komme til Vridsløselille også bare som en midlertidig foranstaltning, fordi det jo rent faktisk er et fængsel, som er meget strengt, fordi det jo skal være et lukket fængsel, ligesom der her er tale om nogle bygninger, som er håbløst utidssvarende.

I øvrigt vil jeg spørge, om det ikke er sådan, at der med de nye regler, som bl. a. blev foranlediget af Freddy Vedlon Hansensagen i Tyrkiet, kunne blive tale om, at et større antal udlændinge kom til at afsone fængselsstraffen i deres hjemlande.

Jeg er meget glad for de oplysninger, der foreligger fra ministerens side om planer om at forbedre forholdene for udlændinge på Vridsløselille, og jeg håber også, at de kan

føres ud i livet så hurtigt som muligt. Jeg er godt klar over, at ministeren har problemer, fordi der i det hele taget er for få penge til at forbedre forholdene for fangerne i vore fængsler; men jeg vil dog alligevel sigé ud fra det, jeg har set, at jeg håber, at Vridsløselille må ligge højt på prioritetslisten i retning af at forbedre forholdene for de indsatte, herunder specielt de udenlandske fanger.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Det fremgik vist af min besvarelse i første omgang, at udvisning ikke altid sker. Hvad der er afgørende for, om udvisning efter endt strafudståelse finder sted, er det svært at redegøre for kort. Der indgår jo en konkret bedømmelse af den enkeltes forhold, men undtagelsesvis er der altså tale om, at der ikke sker udvisning.

Så nævnede hr. Skovmand det spørgsmål, om man ikke kunne overlade dem, der alligevel skal udvises, til strafafsoning i deres hjemland, og det håber jeg meget at vi får mulighed for. Imellem de nordiske lande er der i hvert fald ingen tvivl om, at det er muligt. Med hensyn til andre lande i Europa afhænger det vel af, om den konvention, som Danmark i forrige samling ratificerede, også bliver ratificeret af andre lande, de lande, hvorfra de pågældende udlændinge stammer. Jeg er ikke klar over, i hvor vidt omfang det er tilfældet, men jeg vil tro, at det vil være muligt efterhånden at få udstråkt kredsen af lande, hvis statsborgere kan henvises til strafafsoning i deres eget hjemland.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om afgift for ekspedition af udstyknings-sager.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 156) findes i tidenden sp. 3559, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 943).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Lowzow: Det lovforslag, vi her behandler, er i det store og hele en ekspeditionssag, men der er alligevel indgået et kompromis under udvalgsforhandlingerne, og det gør, at vi kan tilslutte os lovforslaget.

Jeg vil godt lige kommentere, at jeg har været med til at få dette ændringsforslag ind. Det princip, som ligger til grund for ændringsforslaget, er for vort parti meget vigtigt, idet vi her fastslår, at love med tilbagevirkende kraft må være en absolut undtagelse i lovgivningen. I en sag, der er så forholdsvis lille som denne, vil vi i hvert fald ikke gå med til noget sådant.

At det samtidig i en tid, hvor det ellers er sparetid og der er spærediskussion i folketinget, må medføre nogle udgifter, er selvfølgelig kedeligt, men at det skulle berøre vort stillingtagen, kan jeg ikke se, idet ministeren kunne have fremsat lovforslaget uden problemer meget tidligere i denne samling, hvis det nødvendige provenu fra denne lovgivning skulle være brugbart fra et tidligere tidspunkt.

Jeg mener derfor, det er godt, at vi har fået ændret denne ikrafttrædelsesdato, således at der ikke kommer en lov ud, som griber ind i den almindelige disposition i forbindelse med disse sager.

Jeg forventer samtidig, at den bemyndigelse, vi her giver ministeren, bliver brugt i henhold til denne praksis, således at vi i fremtiden kan forvente sager behandlet på samme måde som denne gang. Det er for os meget vigtigt, og hermed kan vi tilslutte os lovforslaget.

Søren Jensen (Hasserris): Jeg er enig med hr. Lowzow i, at man ikke skal lave love med tilbagevirkende kraft i enhver situation. Det må være helt ekstraordinære ting, der kan begrunde, at love gives med tilbagevirkende kraft. I dette tilfælde er der ikke noget, der taler for, at loven skal have tilbagevirkende kraft. Jeg vil derfor også takke ministeren for en vis imødekommenhed, idet lovens ikrafttræden nu ændres, så det ikke

bliver lovforslagets fremsættelsesdato, men lovforslagets ikrafttrædelsesdato, der bliver gældende.

Jeg kan ikke lade være med at stille et spørgsmål i tilknytning til det spørgsmål, som vi har stillet til ministeren i folketingsudvalget vedrørende det udvalg, som er nedsat under justitsministeriet til gennemgang af forskellige tinglysnings spørgsmål, bl. a. vedrørende havnearealernes eventuelle fritagelse for matrikulering. Vi har nu på ny — det er vist anden gang i løbet af 2 år — fået at vide, at nævnte udvalg ikke er færdigt med sit arbejde. Derfor vil jeg gerne spørge: kan ministeren oplyse noget om, hvornår nævnte udvalg kan forventes at afslutte sit arbejde? Jeg synes, at vi skylder de interesserede parter, som nu så ofte har spurgt, et svar.

Men i øvrigt kan jeg anbefale at stemme for ændringsforslaget og ved tredje behandling for lovforslaget som helhed.

Gunnar Jensen: Jeg har ikke meget at tilføje. Efter at man under udvalgsbehandlingen har ændret ikrafttrædelsesdatoen fra 17. februar til 1. april, kan vi godkende lovforslaget.

Landbrugsministeren (Ib Frederiksen): Jeg skal til hr. Søren Jensen (Hasserris) sige, at det nævnte udvalg er nedsat af justitsministeriet, og at det behandler mange andre spørgsmål angående tinglysning. Dette problem er kun et af problemerne, men vi skal gerne spørge, hvornår udvalget kan være færdigt. I øvrigt vil jeg gerne takke for modtagelsen af lovforslaget med det stillede ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslaget og § 2, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (From): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, be-
trægter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring. (Forhøjelse af dækningsprocent, pristalsregulering af dagpenge og kassernes forbrug af formue m. v.).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 121) findes i tidenden sp. 3268, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 945).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Erik Andersen (Fr. borg amt): Allerede ved første behandling sagde jeg, at lovforslagets overskuelighed og forholdsvis beskedne konsekvenser sandsynligvis ville muliggøre et hurtigt udvalgsarbejde, således at loven kunne træde i kraft den 1. april i år. Det er lykkedes at afslutte udvalgsarbejdet, selv om man nok må erkende, at der har været en smule for kort tid dertil, hvilket også har resulteret i, at udvalget i betænkningen rejser ønske om en række undersøgelser baseret på den debat, der har været ført i udvalget. Det er klart, at det, der især har interesseret udvalget, har været ændringen fra de 80 pct. til de 90 pct. af den personlige indkomst, og under drøftelsen heraf er det lige så naturligt, at man har diskuteret kilde-skatten i forbindelse med dagpengenes udbetaling. Man har diskuteret den ordning, der eksisterer som en aftale mellem Arbejdsløshedskassernes Samvirke og finansministeriet, hvorefter man hidtil har trukket 15 pct. af de første 40 kr. og 35 pct. af resten. Man er i udvalget blevet orienteret om, at der uden at have været afsluttet endelige forhandlinger har været talt om en procent-sats for de nye dagpengestørrelser på 20 og 40, og på baggrund heraf ønskede man i udvalget at få undersøgt, hvilke konsekvenser det ville have af administrativ karakter for arbejdsløshedskasserne, hvis man skulle overgå til at trække almindelig A-skat fra

hver enkelt arbejdsledig. Man har også ønsket undersøgt, hvilke økonomiske konsekvenser en sådan overgang til den personlige skat ville få for den enkelte arbejdsledige. Her har man tænkt på, at det måske kunne betyde en mindre dagpengehjælp til dem med de noget større indkomster og dermed også de større trækprocenter. Men hele dette arbejde kræver en mere tilbunds-gående undersøgelse, end man med rimelighed kunne forvente kunne udføres på den tid, der var til udvalgsarbejdet, og man har derfor i betænkningen udtrykt ønske om en sådan undersøgelse.

Endvidere som en yderligere konsekvens af, at dagpengestørrelserne nærmer sig det, man kunne kalde en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, opstod der i udvalget et ønske om at få beregnet, hvor store udgifterne ved at erhverve sig arbejdsindkomst egentlig var. I udvalget var man opmærksom på, at en sådan undersøgelse også måtte kræve en vis tid, og at der jo kunne komme et meget nuanceret billede frem, men man ønsker i udvalget at få undersøgelsen foretaget, hvis det er muligt, for derved at få et grundlag at vurdere dagpengestørrelserne på.

Endvidere har man ønsket at få undersøgt, om dagpengeniveauet påvirker produktiviteten, forstået på den måde, om høje dagpenge skulle øge produktiviteten i de enkelte virksomheder, fordi høje dagpenge nemmere ville kunne berettige en arbejdsgiver til at frigøre sig for en arbejdskraft, der måske skulle være overflødig i en kortere periode.

Endelig har man i udvalget diskuteret, bl. a. på baggrund af en henvendelse fra FTF, pensionisternes adgang til at opnå dagpengehjælp. I udvalget var man opmærksom på, at de nuværende ordninger kunne betyde en uretfærdig behandling især af en gruppe privatpensionister eller pensionister, der blev pensioneret allerede i 60 eller 62 års alderen med et forholdsvis beskedent pensionsbeløb. Udvalget var opmærksom på, at en sådan ændring havde en sammenhæng med de sociale pensioner, og derfor ønsker man også denne undersøgelse foretaget.

Endelig var der i udvalget et ønske om, at alle disse undersøgelser skulle ske så betids, at det ville være muligt for ministeren at